

SANANJALKA

Seurakuntalehti 2/2020

www.sastamalanseurakunta.fi

RAUNI RANTAKYÖ

Rasmus Korpelan piti valmistua leipuri-kondiittoriksi tänä keväänä, mutta koronaepidemia muutti suunnitelmat. Syksyllä juhlaa on tuplasti, sillä ammattiin valmistumisen lisäksi Rasmus viettää ylioppilasjuhliansa.

Elämän kevät

Rasmus Korpela on yksi kevään abiturienteista, joiden suunnitelmiin koronavirus teki mutkia.

Rauni Rantakyö,
nuorisotyönohjaaja

Korona on tuonut haasteita itse kunkin arkeen, niin myös opiskelijalle. Peruspositiivisella luonteella varustettu **Rasmus Korpela** ei anna tilanteen itseänsä masentaa. Rasmus opiskelee viimeistä vuotta leipuri-kondiittoriksi ja käy samallalukion viimeistä vuotta. –Kirjoituksiin korona ei kuitenkaan ehtinyt paljoa vaikuttaa. Äidinkielen kirjoitukset menivät normaalilla aikataululla mutta koronan takia yhteiskuntaopin kirjoitukset aikaistettiin viikolla.

Rasmusen kirjoitukset ovat hyvällä mallilla ja nyt olisi hyvää aikaa suorittaa

ammattiopintojen työssäoppimisjakso.

–Loppukevät piti olla työssäoppimisjakso. Ehdin kuitenkin olemaan siellä vain kaksi viikkoa ja sitten se päättyikin tämän tilanteen takia. Nyt opiskelen etänä. Työssäoppiminen korvataan isolla näyttötyöllä, joka tehdään osissa koululla.

Ilman koronaa valmistuminen olisi tapahtunut ajoissa. Toisaalta tämä on ikävä tilanne, mutta päättäväinen Rasmus ei kuitenkaan sitä sure. –Aikomuksena on valmistua joka tapauksessa ja syksyllä voi keskittyä suurempien juhlien järjestämiseen. Tarkoitus olisi juhlia molempia sekä ammattiin valmistumista, että ylioppilasjuhliä.

Rasmus pohtii myös koronan tuomia tunteita.

–Aika monella taitaa olla aikaansaamaton olo. On vähän sellainen tylsistynyt olo, kun on ollut neljättä viikkoa kotona. Tekisi mieli lähteä välillä tapaamaan kavereita, mutta eipä mahda mitään. Toivotaan, että tämä menee nopeasti ohi.

Rasmusen tulevaisuuden näkymät suuntautuvat syksyyn toiveikkain mielin.

–Suunnitelmissa on valmistua ajallaan ja päästä syksyllä normaalisti kouluun ja kirjoittaa loput aineet ja valmistua sitten syksyllä lukiosta. Ensi vuonna olen menossa siviilipalvelukseen Sastamalan perusopetukseen ja odotan sitä innolla.

Rasmusen tsemppilause lukijoille on, että jaksetaan tätä yhdessä ja pidetään huolta toisistamme. Itseään ja perhettä voi ilahduttaa leipomalla.

Pääkirjoitus

Kevät on odotusten aikaa

Tapasin maamiehen, joka on puoli vuosisataa kyntänyt ja kylvänyt koptipellojaan. Hän kertoi, että kevät on maanviljelijälle vuoden kohokohta: Luonto herää talven jäljiltä, elämä puhkeaa ojanpientareille ja mustaan multa, elämä puhkeaa puiden tyhjiin oksiin. Uuden elämän synty on ihme. Maamiehelle kevät antaa väkevän innoituksen ja voiman tarttua työhön ja kevätkylvöihin.

Akateemikko V.A. Koskeniemi, itsenäisen Suomen juhlarunoilija, aloittaa kevätrunon sanoin "Oi toukokuu, oi toivon kuu". Lukuisissa hänen runoissaan on kevään ylistystä: "Kevätlintujen laulussa heläähä elämän ihanuus. On sille, ken varjossa elää, joka suvi ihme uus."

Kevät on odotusten aikaa. Tänä vuonna kärsivällisen odottaminen aikaa. Kevät on nuppujen ja kukkien, luonnon heräämisen ja enenevän valon aikaa. Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan myös toiveista ja odotuksista, jotka kurrottuvat eteenpäin. Ei pidä tyytyä kysymään: "Kuinka tässä näin kävi?", pitää kysyä ennemmin "Miten jatkamme tästä eteenpäin?" Raskaistakin vaiheista päästään eteenpäin, pahatkin asiat menevät ohitse. Keväisen luonnon viesti tässä Jumalan maailmassa – on sama kuin on kristillisen kirkon sanoma: On uudelleen aloittamisen mahdollisuus, Kristuksen sovitustyön tähden on anteeksiantamus. Tämä viesti kuuluu yhtä lailla yhdelle tai kahdelle ihmiselle kuin koko kansakunnalle.

Karu koronakevät on avannut myös uusia näkökulmia. Tämä kevät on avannut monet silmät näkemään, kuinka hauraskin ihmiselämä on arvokas. Koronakevät on synnyttänyt auttamishenkeä ja naapuriapua. Vielä pitäisi avata silmät sille, kuinka löydämme tavat kohdata palvelutaloihin suljetut ikäihmiset ja kuinka löydämme tavat saada takaisin osallisuuteen kotikaranteeniin käsketyt 70-vuotiaat seniorit. Ja pitäisi olla herkkyyttä osata auttaa koteja, joihin karanteeniaika on tuonut ylipääsemättömältä tuntuvia huolia.

Kouluvuoden päättymistä, suvivirttä ja kesän alkamista odottavat koululaiset ja perheet. Isoilla joukoilla ei juhlista, ja silti kesä saa olla suuri ilon aihe. Mikael Agricola sepitti vuoden 1544 Rucouskirjaansa toukokuun kohdalle värssyn: "Koko luonto nyt virkoopi. Meri, maa ja taivas ihastuupi. Iloitkoon siis vanha ja nuori."

Vesa Aurén, kirkkoherra

Koronapandemian raskaita alkupäiviä valaisi aurinkoinen sää. Jumalan luonto heräili keväeseen, vaikka maailma oli epätietoisuuden ja pelon vallassa. Näkymä Karkun kirkosta.

Myös seurakunnan elämä on hiljentynyt, kun näkymätöntä vihollista vastaan taistellaan monin rajoituksin: älä koske, älä istu, älä tule lähelle.

Kenen syy korona on? Miksi Jumala sallii pahan?

Pentti Rantanen

Vaikka syyllisten kaipaamisen asemasta perinteisesti pitäisi kaivata Lahtista ja konekivääriä, koronasyllisyyden kohdalla saattaisi kuitenkin olla hyödyllistä ja tarpeellista hetkeksi pysähtyä kiirastorstai-illan tunnin miettimään: "En kai se ole minä"? Minä, ihminen? Olisiko tämä virus lähtenyt liikkeelle ilman ihmisen itsekkäitä tarkoituksiperiä? Joko tuoda ahneudessaan eläviä outoja villieläimiä ihmisten ruoaksi tai sitten laboratoriossa valmistaa taistelua-setta, jonka testi joko meni pitkäksi tai sitten karkasi käsistä ennen kuin käyttö- ja torjuntaohjeet olivat valmiit. Miten tämä liikkeelle lähtö sitten tapahtuikin. "En kai se ole minä", ihminen, joka aiheutan itsekkyydessäni näitä? Näitäkin. Miksi? Tämä on inhimillinen kysymys aina, kun jotain draamatista ja kärsimystä aiheuttavaa tapahtuu lähipiirissä.

Miksi Jumala sallii? Ajattelen, että ensin pitää tehdä selkeä ero Jumalan tahdon ja sallimisen välillä. Jumalan yksiselitteinen tah-

to on, että jokainen suostuisi ottamaan henkilökohtaisesti vastaan Hänen Jeesuksen ristinkuoleman kautta valmistamansa pelastuksen ja siten iankaikkisen elämän luonaan. Suostuisi ottamaan vastaan pelastuksen ja elämään Hänen tahtoaan kysellen, noudattamaan pyrkien. Se on Hänen tahtonsa, mutta kuitenkin Hän on antanut ihmiselle vapaan tahdon. Vapaan tahdon jopa niin pitkälle, että Hän sallii ihmisen kieltäytyvän vastaanottamasta pelastusta. Jumala sallii, että ihminen näin valitsee pelastuksen asemasta katoituksen, iankaikkisen eron Jumalasta. Miksi Jumala sallii ihmisen toljailia ja tehdä itselleen ja läheisilleen vahinkoa? Tekisi mieleni vastata, että älkää ainakaan minulta kysykö. En minä vaan tiedä!!

Joskus on käynyt mielessä, että pitäisikö useammin kuin kysyä: "Miksi", kysyäkin "Mitä tarkoitusta varten"? Mitä tarkoitusta varten Jumala on sallinut koronan kehityä ja levitä pandemiaksi? Joka tapauksessa pitää myös muistaa, että vaikka Jumala sallii, kaiken aikaa kaikki on kuitenkin Hänen vallassaan. Hän asettaa kuitenkin rajat. Salliessaan Saatanan kiusata Jo-

bia, Hän asetti rajan: "henkeen et saa koskea". Jossakin on myös Hänen asettamansa koronan leviämisen ja riehuminen raja.

Mutta mitä tarkoitusta varten? En tietenkään tiedä, mutta voisiko Jumala kehottaa minua miettimään, mikä on tärkeätä? Haluaisiko Hän näin saada minut huomaamaan, että todellinen ja lopullinen turva on yksin Hänessä? Haluaisiko Hän minun huomaavan, millaisilla turhuuden markkinoilla olen aikaani viettänyt? Millä tavalla olen kädet ylhäällä pää punaisena huutanut ja ylistänyt fanittamaani esiintyjää tai joukkuetta? Haluaisiko Hän ylistykseni ja kunnian sen sijaan itselleen? Haluaisiko Hän minun huomaavan, miten Hänen luontonsa alkaa voida paremmin, kun en ole koko ajan menossa sinne tänne ja tuonne? Haluaisiko Hän minun oikeasti huomaavan lähimmäiseni? Haluaisiko Hän minun kääntävän puoleensa voimattomuuteni tunnustaen apua pyytäen? Haluaisiko Hän minun Jobin tavoin sanovan: "Kun otamme Jumalan kädestä hyvän, totta kai meidän on otettava myös paha". Luottaen, että kaikki on Hänen johdossaan. Tämäkin aika.

SASTAMALAN SEURAKUNTALEHTI 2/2020

Päätoimittaja: Vesa Aurén

Toimitus: Pirkko Esko, Hannu Grén, Auli Horelli, Tarja Kopalainen, Marketta Lahdenmaa, Tuuli Muraja, Katri Nisula, Jouni Pihlajamaa, Rauni Rantakytö, Pentti Rantanen

Toimitus: Sarjakuva: Mikael J. Mäkinen

Julkaisija, kustantaja:

Sastamalan seurakunta Aittalahdenkatu 12, 38200 Sastamala p. (03) 521 9090

Sivunvalmistus: AHaa Mediapalvelut Oy

Paino: Alma Manu Oy, Tampere 2020

Korona ei lannista – netti taipuu seurakunnalla moneen tekemiseen

Hannu Grén

Koronaviruksen tuottamat poikkeusolot ovat muuttaneet arkea myös kirkossa. Seurakunta ei kuitenkaan jäänyt neuvottomaksi, vaan otti käyttöönsä internetin mahdollisuudet. Toiminta jatkuu myös perinteisissä viestimissä, kuten radiossa, mutta erityisesti korostuu nyt nettipuoli, kuten seurakunnan verkkosivut, Facebook, Instagram ja YouTube. Osin perinteisetkin viestimet ulottuvat verkkoon, sillä esimerkiksi radiojumalanpalveluksia voi kuunnella myös netissä.

Esimerkkeinä digitaalisesti toteutetuista aktiviteeteista voi mainita hartaudet, konsertit, askarteluvinkit, musiikkituokiot, tarinahetket, pelien pelaamisen ja yleisen kuulumisten vaihtamisen. Mukana ovat olleet niin nuoriso-, lapsi- ja perhe- kuin musiikkityönkin puoli.

Lapsi- ja perhetyön ohjaaja Piia Vuoren mukaan liikkeellelähtö someen päin alkoi loogisesti.

- Meillä oli jo entuudestaan olemassa julkiset Facebook-sivut, joten se oli helpoin kanava aloittaa uudenlainen toiminta no-

peasti rajoitusten tultua voimaan.

Facebook ja YouTube ovatkin olleet seurakunnan suosituimmat somekanavat sisällön julkaisussa. Muitakin välineitä on hyödynnetty. Esimerkiksi nuorisotyön puolella on perinteisten some-kanavien lisäksi mahdollisuus käyttää pikaviestintäohjelma Discordia.

Seurakuntalainen Jaana Korpi on avustanut seurakunnan musiikkityötä sisällöntuotannossa -Uskon, että some tulee jatkossa olemaan yhä tärkeämmässä osassa seurakuntien toimintaa korona-ajan jälkeenkin.

Jumalanpalveluslähetykset kuullaan sunnuntaisin klo 10, hartauslähetykset tiistaisin ja torstaisin klo 12 uutisten jälkeen ja kesä-elokuussa torstaisin klo 18 radio **Iskelmä Sastamalassa 97,7 MHz** ja **nettiradiossa radiot.fi/kanavat/iskelma-sastamala**.

Sastamalan seurakunnan verkkosivut ja linkit somesisältöihin osoitteessa sastamalanseurakunta.fi. Seurakunnan sisältöjä Facebookissa ja YouTubeessa voi katsoa jopa ilman omaa profiilia.

Discordin voi ladata ilmaiseksi osoitteesta discordapp.com/download

FANNY HIITTI

Perheenäiti Fanny Hiitti päivitti Sastamalan seurakunnan lapsi ja perhetyön Facebook-sivuille tämän kuvan kiitokseksi musiikkihetkestä, jonka ansioista sai juoda vapaapäivän kahvinsa rauhassa.

Siunausmusiikin konsertti suunnitelmassa

Sastamalan seurakunnan kanttorit ovat päättäneet järjestää siunausmusiikkikonsertin Tyrvään siunauskappelissa kun korona-ajan kokoontumisrajoitukset ovat ohi.

Konserttiin kutsutaan erityisesti viime aikoina siunauttujen omaisia. Siunaustilaisuuksia on pandemian rajoittamiseksi määrättyjen kokoontumisrajoitusten vuoksi jouduttu järjestämään hyvin pienellä joukolla ja usein haudalla, musiikkina vain virret ja laulut. Omaisille tarjotaan mahdollisuutta esittää toivekappaleita tätä konserttia varten.

MARKKU PIHLAJA, KIRKON KUVAPANKKI

Päiväkerhojen ilmoittautuminen käynnissä

2-5-Vuotiaiden päiväkerhojen ilmoittautuminen kaudelle 2020-21 on nyt alkanut ja kestää 14.6. asti. Kerhopäivät pyritään pitämään edellisen vuoden lukujärjestyksen mukaisena, sillä edellytyksellä, että kerhoihin ilmoitetaan tarpeeksi kerholaisia. 2-vuotiaiden kerho järjestetään tällä hetkellä vain Vammalan srk-talolla 2 vuotta jo täyttäneille lapsille. Päiväkerhoon ilmoitaudutaan seurakunnan verkkosivujen kautta osoitteessa www.sastamalanseurakunta.fi Linkki suoraan ilmoittautumiseen myös Sastamalan seurakunnan lapsi- ja perhetyön Facebook-sivulla.

Seurakunta tarjoaa haudanhoitopalvelua

Tuottaako haudan hoito ongelmia? Sastamalan seurakunta tarjoaa haudoille haudanhoitosopimuksia. Haudan hoidosta voi tehdä seurakunnan kanssa sopimuksen viideksi tai kymmeneksi vuodeksi kerrallaan. Sopimuksen hinta riippuu rinnakkaisten hautapaikkojen määrästä. Kahden hautapaikan haudalla hinta on Kahden hautapaikan haudan hoito viideltä vuodelta maksaa 465 euroa ja kymmeneltä vuodelta 950 euroa. Haudanhoitosopimuksen voi tehdä puhelimitse seurakunnan taloustoimiston kanssa.

Mikä jää, kun melkein kaikki häviää?

Tuuli Muraja

Suomalainen sananlasku hoksauttaa meitä huomaamaan, että joskus emme näe metsää puilta. Virressä 443 lauletaan, että "asioiden paljous usein näköalat peittää". Arjessa on vaarana, että tärkeitä asioita unohdetaan rutiinien alle.

Reilu kuukausi sitten seurakuntatyössä, kuten koko yhteiskunnassa, suoritettiin asioiden paljouden avohakkuu. Normaali rutiinit, harrastukset, kiireet ja vaatimukset hävisivät. Tapahtumia, joita ei missään tapauksessa olisi voinut vähentää tai muuttaa, peruttiinkin yhtäkkiä kokonaan. Millainen näköala kaikkien peruttujen kokoontumisten takaa löytyy? Mitä on seurakunta, jossa ei ole kokoontumisia? Mitä meille jää?

Vastauksia löytyy vähitellen. Ensimmäisessä maisemassa näkyi lähinnä kaipauksen usvaa: ehtoollisen, yhdessäolon, yhdessä laulamisen ja keskustelun kaipuuta. Kaipaus kertoo siitä mikä on tärkeää. Avoimesta maisemasta, kaipauksen sumusta piiryy näkyviin myös niitä asioita, jotka eivät ole kadonneet kriisin aikanaan.

Luin, että avohakkuille jätetään säästöpuita turvaamaan luonnon monimuotoisuuden jatkuminen, ja seurakunnassakin muutama perusrunko on yhä pystyssä. Siunausta pyydetään ja siunausta annetaan niin elämän käännekohtissa kuin jokaisena päivänä. Kasteita, vihkimisiä ja hautaansiuuamisia toimitetaan yhä, vaikka koolla oleva suvun ja ystävien joukko onkin aivan pikkuinen. Hartaudet päättyvät Herran siunaukseen niin videoilla kuin radiossakin. Jumalanpalvelus toimitetaan joka sunnuntai, vaikka seurakunta onkin penkkien sijaan radion tai netin äärellä. Avustustyötä jatketaan muutuneissakin oloissa ja rippikouluopetusta valmistellaan etänä pidettäväksi. Avoimet ovet Tyrvään kirkossa ovat viestineet siitä, että seurakunta rukoilee ja on olemassa, vaikka kohtaamiset ovat minimissään.

Kannattaa katsella rauhassa tätä muutunutta maisemaa. Mitä siinä näkyy? Mitä minä jäin kaipaamaan? Minkä perumista en huomannutkaan? Mikä on minulle oleellista seurakunnassa? Sekä kaipaus että kriisiajan läpikin pystyssä olleet säästöpuut, ne toiminnan perusrungot, auttavat meitä tekemään oikeita asioita, kun käynnistämme toimintaa uudelleen kriisiajan jälkeen.

PIQSELS

Seurakunnan perusrungot ovat pystyssä. Siunausta pyydetään ja siunausta annetaan niin elämän käännekohtissa kuin jokaisena päivänä.

AULI HORELLI

Arja Valtonen kuvattuna Keikyän kirkon portailla. Keikyä oli Arja Valtonen ensimmäinen asuinpaikka nykyisen Sastamalan alueella, hän toimi aikoinaan pitkään Keikyän kirjastonhoitajana.

Seurakuntamme historia on voimavara ja rikkaus

Auli Horelli

-Sastamalan seurakunnan kappeliseurakunnista on varsin vähän tietoa seurakunnan nettisivuilla, totesi Sastamalan oppaissa toimiva **Arja Valtonen** viime syksynä. Hän oli yhtenä oppaana Ellivuoreen saapuneille oppaille valtakunnallisilla opaskoulutuspäivillä.

-Kaipasin enemmän tietoa ja soitin **Tarja Kopalaiselle** seurakuntaan. Hän kannusti minua itse kirjoittamaan seurakunnan alueiden ja pääseurakunnan historia-tiedot. Muutaman päivän asiaa mietittyäni otin haasteen vastaan.

-Vaikka seurakunnan kappelien historia-tietojen kirjoittaminen alkoi matkailullisesta tarpeesta, niin halusin kirjoittaa tekstit tavalliselle lukijalle. Kirjoitin ensin kuuden kappeliseurakunnan ja Etelä-Tyrvään piirin historia-tiedot ja lopetin haastavimpaan eli Sastamalaan. Paljon apua sain seurakunnan papeilta ja monilta paikallisasiantuntijoilta, jotka tarkensivat tietojani. Ehkä nimiä ja vuosilukuja on liikaa, mutta histo-

ria vaatii vuosilukuja. Kevennykseksi halusin lisätä teksteihin jonkun pienen paikallisen kertomuksen mielenkiinnon ja luottavuuden parantamiseksi, Arja pohtii.

-Aloitin historiatietojen kirjoittamisen tutuksi tulleesta Keikyän kappelista, jonka tietoja olin etsinyt opastukseeni. Kotiseurakuntani Mouhijärven tiedot olin kerännyt jo aiemmin. Halusin kertoa jokaiselta alueelta kirkkokokoukset, ensimmäisen kappelaisen ja kirkkoherran sekä muita alueen historiallisesti merkittäviä henkilöitä, tapahtumia ja kiinteistöjä. Lopuksi harppasin nykyhetkeen, vuoteen 2020.

Entä kuinka pitkään kristinuskon vaikutus Sastamalassa?

Karkku on ollut muinaisen Sastamalan keskus, johon kristinuskon on tullut jo varhain, noin 800-luvulla. Seurakunnallista toimintaa Sastamalassa on ollut todennäköisesti 1100-luvulta lähtien. Laaja Sastamalan emäpitäjä jakaantui 1400-luvulla Ala- ja Ylä-Sastamalaksi. Kallialan seudulla sijainnut

ta Ala-Sastamala alettiin kutsua Tyrvääksi ja Ylä-Sastamala keskustaikkansa mukaan Karkuksi.

Tyrvään seurakunnasta itsenäistyivät Kiikka, johon kuului myös Kiikoinen, ensin saarnahuonekunnaksi 1662, sitten kappeliseurakunnaksi ja 1922 itsenäiseksi seurakunnaksi sekä Kiikka että Kiikoinen. Karkun seurakunnasta erkani Mouhijärvi ensin kappeliksi, sitten 1639 omaksi kirkkoherrakunnaksi, josta Suodenniemi ja Lavia saarnahuonekunnaksi 1685 ja itsenäiseksi seurakunnaksi Suodenniemi 1916 ja Lavia 1881.

-Erikoista on, että entisestä emäseurakunnasta on nyt tullut sen entisen kappeliseurakunnan alainen kappeliseurakunta” miettii eläkkeellä oleva kulttuurijohtaja Arja Valtonen.

Arja Valtonen kokoamat historia-tiedot julkaistaan seurakunnan verkkosivuilla helluntaipäivänä 31.5.2020.

Pääsiäisen puuhapaketit ilahduttivat

Mouhijärven Perämaassa asuu Nisulan perhe; äiti, isä ja neljä lasta. Vanhin lapsista on ekaluokalla, nuorin 2-vuotias.

Katri Nisula, Tarja Kopalainen

Nelli (6v) on käynyt päiväkerhoa kolmevuotiaasta. **Stella** (4v) aloitti kerhon 2-vuotiaiden pilottiryhmässä. Stella ja Nelli käyvät myös lukkarimuskarissa. Perhekerho, perhemuskari ja Lasten lauantait ovat samoin perheelle tuttuja.

Perheen äiti, **Katri**, on hoitopaalla ja lapset ovat kotihoidossa. Seurakunnan tarjonta on lapsille tärkeää varhaiskasvatusta. Kerhossa oppii olemaan ilman vanhempaa ja toimimaan oman ikäisten kanssa ryhmässä ja saa kristillistä kasvatusta. Kerhossa saa askarrella, leikkiä, laulaa ja välillä myös ulkoilla ryhmässä. Esiintymiset ja juhlat sekä ystävät ja yhteisöllisyys ovat tärkeitä.

Stellalla on kehityksellinen kielihäiriö ja hänelle puheen tuotto on vaikeaa. Ohjaajat ovat olleet kiinnostuneita tukiviittomista ja itse ehdottaneet kuvien käyttöä, kiittelee Katri.

Korona-aikana lapset ovat käyneet kerhonohjaajia, tärkeitä ja tuttuja kodin ulkopuolisia aikuisia. Alkuun mietittiin koska kerhoon

mennään ja miksi ei päästä. Nyt on totuttu vallitsevaan tilanteeseen. Lapset ovat katsooneet Facebookista kerhonohjaajien pitämiä hartauksia. Muskarihetkiä he olisivat kaivanneet lisääkin.

Pääsiäisen puuhapaketti askarteltiin perheessä yhdessä ja osallistuttiin askartelukilpailuun, jossa lapset voittivat toisen sijan. Palkinnosta lapset olivat häkeltyneitä, koskaan ennen he eivät ole saaneet niin isoja (Kinder maxi) suklaamunia. Iloisia yllätyksiä ovat olleet myös kerholaisten puuhapaketit.

-Heti oli pakko päästä jotain tekemään. Ihana että lastenohjaajat ovat ideoineet ja jaksaneet tehdä ja jakaa!

Nisulat ovat tyytyväisiä seurakunnan tarjontaan. He toivovat että kerhojen lisäksi muutaakin toimintaa jalkautettaisiin eri alueille. Harva jaksaa lähteä Vammalaan, eikä kaikilla ole mahdollisuuttakaan. -Ihanasti on uusia ideoita, kuten keksikeskiviikko. Leirit ja yöretket ovat myös kivoja. Ja kiva että niitä on ollut muulloinkin kuin vain kesällä.

LAPSET VASTAAVAT

Haluaisitko mennä kerhoon?

Stella: Muskariin yhdessä Nellin kanssa. Päiväkerhoon haluaisi mennä myös.

Mikä on kivaa kerhossa?

Nelli: Leikkiminen barbeilla. **Stella:** Barbeilla leikkiminen!!! Askartelu on kivaa. Evästauko on kivaa. Ulkona leikkiminen on kivaa. Piiri pieni pyörii on kiva leikki ja laulu.

Mitä asioita olet oppinut kerhossa?

Stella: Erilaisia liikkeitä (esim. karhukävely), lauluja, leikkejä. Vähän rukouksia. Lauleleikkejä.

KATRI NISULA

Kuvassa leikkimässä vasemmalta lukien Rebekka 2v, Nelli 6v ja Stella 4v.

KATRI NISULA

Nisulan perheen lapset askartelivat yhteistuumin tämän pääsiäismaailman. Askartelu toi palkinnoksi suuren suuret Kinder-munat.

Karanteenikevät

”Kokenut kaikki tietää, vaivainen kaikki kokee.”

Pirkko Esko

Suomalaisissa sananlaskuissa on paljon viisaita ajatuksia, kuten varmaan tuossa äskeisessäkin. Tosin se ei ehkä ihan vastaa nykytilannetta ja ehkä vähiten omia tuntemuksiani.

Olemme viime viikkoina eläneet erikoista aikaa. Minun ikäiseni ihmiset ja vanhemmatkin, ovat todenneet että eivät ole tällaista aikaa eläneet. Sodan kokeneet sukupolvet ovat sitten asia erikseen. Ihminen on sellainen otus, joka huonosti sopeutuu muu-

” Toisinaan kuulee ihmisten sanovan, että nyt on kaikki hauska kielletty.

toksiin. Vallankin jos muutos tarkoittaa itselle epämieluisia asioita. Tällaiselle aktiiviselle, perusterveelle eläkeläiselle ovat menneet viikot antaneet kaivatun hengähdystauon. Kuulostaa ehkä rumalta, mutta miten ihanalta on tuntunut kun on kalenterista voinut viivata yli tämän kokouksen, tuon palaverin tai tuon reissun.

Yhtäkkiä sinulla onkin aikaa siivota se koko seinän peittävä kirjahylly satoine niteineen. Työ, jota

olet vuosikaupalla lykännyt ajatuksella, että joskus paremmalla ajalla. Se aika on nyt. Samalla innolla käyt läpi vaatekaappeja, palkintokaappeja ja astiakaappeja. Toteat miten paljon pienessäkin taloudessa on tavaraa, turhaa tavaraa. Eläköön konmaritus!

Tunnistan itsessäni perisuomalaisen ihmisen, jolle ahkeruus on hyveistä ihan siellä kärkipäässä. Istuessani lukemassa kirjaa keskellä päivää, tunnen olevani pahanteossa. Nyt sekin on luvallista. Toisinaan kuulee ihmisten sanovan, että nyt on kaikki hauska kielletty. En allekirjoita tuota väitettävää. Itse nautin suunnattomasti esimerkiksi päivittäisistä kävelylenkeistä, kun ei tarvitse katsoa kelloa ja miettiä, että kuinka pitkälle voi kävellä, ennen kuin pitää taas olla jossain muualla. Nyt voi viettää aikaa itsensä, sekä omien läheistensä kanssa, ymmärtäen tilanteen asettamat rajoitukset.

Tämä on yhden eläkeläisen karanteenikertomus, tiedän toki että on monenlaisia kertomuksia. Monelle tämä tilanne on aiheuttanut taloudellisia, tai muita vaikeuksia. Tässä tilanteessa meidän suomalaisten on syytä pitää huolta toinen toisistamme. Seurakunnat ovat kantaneet oman kortensa yhteiseen kekkoon kiihdyttävällä tavalla.

Kerrankin on ollut aikaa siivota koko seinän peittävä kirjahylly satoine niteineen. Palkintokaappi Isännän pokaaleja ja mitaleita vuosikymmenten varrelta. Laulun nuotit ja sanat ovat aarteita kirjahyllyn kätkeistä.

PIRKKO ESKO

TARJA KOPALAINEN

Kiinnostaisiko rippikoulu aikuisena?

Onko rippikoulu jäänyt aikoinaan käymättä? Kiinnostaisiko oppia kristillisen uskon perusasioita? Sastamalan seurakunnassa on syksyllä käynnistymässä aikuisrippikoulu pienryhmänä. Ryhmä voi alkaa, kun riittävästi ilmoittautumisia on saatu. Lisätietoja antaa ja ilmoittautumisia vastaanottaa vs. seurakuntapastori Aija Aurén: aija.auren@evl.fi p. 050 314 9005.

Uskallammeko nauttia elämästä?

Jouni Pihlajamaa

Viime syksynä suomalaisilla oli harvinaislaatuinen mahdollisuus kurkistaa 500 vuoden takaiseen Keski-Eurooppaan Helsingissä, jossa oli esillä Saksan kenties tunnetuimman taidemaalarin Lucas Cranach vanhemman maalausten näyttely Sinebrychhoffin taidemuseossa. Ainakin taidehistoriaa tuntevat ihmiset tietävät Cranach vanhemman olleen toisen elämäniloa korostaneen renessanssin suurmiehen, oppi-isämme Martti Lutherin hyvä ystävä. Tätä taustaa vasten mm. maalausten esittelemät upeat korut, ylelliset vaatteet ja estoton eroottisuus saattoivat tuntua suomalaiskatsojasta hämmäntäviltä, olemmehan tottuneet kotoisessa luterilaisuudessaamme monenlaiseen hyssyttelyyn ja värittömyyteen. Suomessa on usein unohdettu, että Luther oli lyhyen, mutta ankaran luostarivai-

heensa jälkeen melkoinen nautiskelija: valtavassa kirjallisessa tuotannossaan hän ylistää väsymättä Jumalan hengellisten lahjojen lisäksi myös maallisia lahjoja ja iloja, kuten perhe-elämää, ystävyystä, hyvää ruokaa, luonnon ihmeitä, taiteita ja henkevää keskustelua, viiniä ja olutta unohtamatta.

Voimme nähdä erilaiset hengelliset virtaukset eräänlaisina suodattimina: jokainen niistä nostaa jalustalle jotain sellaista, mitä pitää Raamatussa ja kirkon traditiossa keskeisenä ja siksi kaikkia ihmisiä koskevana. Samalla kuitenkin joudutaan lähes väistämättä karsimaan jotain sellaista, mikä vaatii myöhemmin, ehkä satojen vuosien kuluttua, uudenlaisia huomiota. Tästähän viime kädessä oli kysymys 500 vuotta sitten ja useita kertoja myöhemminkin, erilaisten aatevirtausten luodessa muutospaineita nostamalla pintaan aivan uudenlaisia haasteita ja arvoja. Suomalainen luteri-

laisuus on siivilöitynyt nykypäiviin lukuisten suodattimien, kuten nationalistisen valtiokirkollisuuden ja yksilöhurskautta korostavan pietismin kautta. Vasta aivan viime vuosikymmeninä luterilainen teologia on voimakkain äänenpainoin alkanut puhua sii-

tä, että elämän palveluksessa oleminen ei tarvitse merkitä elämäntekijöiden kielteisyyttä. Reformaation perinnön velvoittamina on haluttu löytää se valoisa pohjavire, mikä on ominaista sekä Raamatulle että luovuutta ja inhimillisyyttä pursunneelle renessanssille.

Runsaudentarvi on yltäkyläisyyden symboli. Mutta onko oikein ja kristillistä nauttia elämän runsaudesta?

PIXABAY

Vapaaehtoistoiminnan rooli kasvaa seurakunnassa

Sastamalan kirkkoneuvosto haluaa kasvattaa vapaaehtoistoiminnan roolia seurakunnassa. Kirkkoneuvosto on päättänyt asettaa seurakunnan tulevien vuosien strategian yhdeksi, kaikkia työaloja koskevaksi painopistealueeksi ovien avaamisen työntekijöiden ja vapaaehtoisten yhdessä tekemiselle. Kirkon työn halutaan olevan yhteistä tekemistä, jonka järjestämiseen tarvitaan työntekijöitä ja seurakuntalaisia ja joka rakentuu rohkeasti seurakuntalaisten osaamisen ja osallisuuden varaan. Seurakunnan toimintakulttuuriin kuuluu vahva kumppanuus muun yhteiskunnan toimijoihin ja monenlainen verkottuminen.

AARNE ORMIO, KIRKON KUVAPANKKI.

Ruokaa pitää saada lautaselle jokaisen joka päivä. Seurakunnan ruokajako toimii, vaikka muu toiminta on pysähdyksissä.

Ruokaa tarvitaan nyt

Marketta Lahdenmaa

Suomessa eletään nyt ennennäkemätöntä poikkeustilaa. Poikkeustilan ovat aikaisemmin kokeneet ne sukupolvet, jotka toisen maailmansodan vuoksi joutuivat tinkimään ruuasta ja kaikista muistakin tarvikkeista. Vielä pitkään sodan päättymisen jälkeen pula koetteli Suomea, ja jälleenrakennus pääsi kunnolla alkuun vasta viimeisen sotakorvausjunan lähdeyttä kohti silloista Neuvostoliittoa.

”Kaveria ei nytkään jätetä.

Nyt on toinen aika ja toinen kriisi, tämän poikkeustilan kesto on jossain tulevaisuuden hämärässä. Se varmaan on pahinta. Karanteenit ja eristykset jatkuvat, maailmalla levinnyt koronavirus on pysähdyttänyt yhteiskunnan toinen toisensa jälkeen. Irtisanomiset ja lomautukset ovat ajaneet yksinäiset ihmiset ja perheelliset ahdinkoon. Ruoka on jokaiselle tärkeä, ihan elinehto, ja sen väheneminen ja jopa loppuminen on suuri uhka.

Kaupoissa on ruokaa, mutta kauppiat joutuvat miettimään, mitä kannattaa tilata ja kuinka paljon.

Sastamalan seurakunnassa on koko poikkeustilan ajan jaettu hä-

vikkiruokaa yhteydenottojen perusteella ja myös jo vakituksiksi käyneissä ruokajaoissa. Kaupoissa on riittänyt jaettavaa, vaikka se on jossain määrin vähentynyt. Sastamalassa myös seurakuntamme emännät tekevät erilaisia ruokia pakasteeseen ja niitä jaetaan asiakkaille.

Ruuantarve on ollut erityisen suuri lapsiperheissä, joissa kaikki lapset ovat olleet nyt kotona etäopetuksessa. Myös yli 70-vuotiailla on suuria haasteita. He eivät saa vapaasti liikkua kaupoissa koronavaaran vuoksi. Seurakunta pyrkii auttamaan heitä, joilla ei ole läheisiä tai edes naapuria kovin lähelle. SPR:n vapaaehtoisetkin kuljettavat ruokakasseja. Halu auttaa on ollut sydäntä lämmitävää. Kaveria ei nytkään jätetä.

Tämän hetken auttaminen on todellista hätäapua. Sastamalan seurakunnassa on hävikkiruokaa riittänyt. Mikäli poikkeustila jatkuu pitkään siihenkin voi tulla muutosta. Diakonia on nyt jo suunnitellut säilykeruokakeräyksen, joka päättyy 31.5. Ostamme myös omiin varastoihimme kivi-ruokaa ja kananmunia edelleen jaettavaksi.

Diakonia jakaa myös lahjakortteja ja osto-osoituksia. Niissä on toki tiukat kriteerit, mutta asiat selvitetään aina tapauskohtaisesti.

Seurakunnan ympäristötyö – osana Jumalalta saatua tehtävää

Hannu Grén

Sastamalan seurakunnalle on jälleen myönnetty Kirkkohallituksen ympäristödiplomi. Diplomi on uudistettu vuosille 2020-2024, ja hakemuksen auditointi suoritettiin viime vuoden marraskuussa. Hyväksyttävä suoritus edellyttää yhteisen kirkkoneuvoston laatiman ympäristöohjelman kaikkien minimivaatimusten täyttämistä ja lisäksi lisäpiteitä, joita kerrytetään erilaisilla ympäristön hyvinvointia parantavilla toimilla.

- Pisteitä pitää saada vähintään 100 ja Sastamalan seurakunta sai ympäristödiplomia uusiessaan 218 pistettä! Ympäristötyön vastuuhenkilönä Sastamalassa toimiva seurakuntapastori Otso Järvi riemuitsee.

Ympäristödiplomia hakiessa auditointia tutkii seurakunnan ympäristötoimia käytännössä kaiken toiminnan osa-alueilla. Auditointiraportti antaa Sastamalalle seu-

rakunnalle tunnustusta monista eri puolista. Raportin mukaan erityisiä vahvuuksia ovat muun muassa lasten ja perheiden toiminnassa annettu ympäristökasvatus, ekologinen kiinteistöhuolto sekä lähiruuan suosiminen lähetystyön tapahtumissa.

Eräs käytännön esimerkki ja auditointiraportissakin kiitosta saanut malli tehdystä ympäristötyöstä on Kiikan kirkon huoltorakennus, jota remontoitiin vastaamaan nykyaikaisia ympäristöstandardeja.

- Auditointia oli erityisen tyytyväinen tapaan, jolla oli hyödynnetty vanhat rakenteet, vaikka ulkoapäin rakennus näyttääkin uudelta. Samalla on tietysti myös tehty energiankulutusta vähentäviä ratkaisuja, joita ei niin vanhasa rakennuksessa juuri ennestään ole voinut olla.

Vaikka moni pitää Suomessa tehtyä ympäristötyötä vain pisarana meressä, Järvi pitää seurakunnan antaman esimerkin

merkitystä tärkeänä ja huomauttaa, että moni keskivertosuomalainen kuluttaa moninkertaisesti muihin nähden.

- Ei voida tietenkään unohtaa sitä tehtävää, jonka ihminen Jumalalta sai: viljellä ja varjella luomakuntaa, Järvi toteaa.

Ympäristöhoitoa Tyrvään kirkolla

Tyrvään kirkon parkkipaikalta poistettiin viime syksynä lahoja puistolehmuksia.

Myös kaupunki poisti Kirkkokadulta puistolehmuksia koska niillä loppui kasvutila ja niiden oksat kasvoivat ajokaistalle. Seurakunta pyysi kaupunginpuutarhuri Suvi Iso-Säviä tekemään alueelle vihersuunnitelman jonka mukaan alueelle istutetaan serbiankuusia. Alueelle tulee myös istutusastioita.

HANNU GRÉN

Pastori Otso Järvi ympäristödiplomin kanssa.

KANANJALKA

